संस्तूयमानो भूतैश्च वन्द्यमानश्च वन्दिभिः । उपगीयमानो गन्धर्व्वैरास्ते स्म कुरुनन्दनः ।
ततो मुहूर्त्तादासीत्तु वन्दिनां निस्वनो महान् । नेमिघोषश्च रथिनां खुरघोषश्च वाजिनां ।
ह्रादेन गजघण्टानां शङ्खानां निस्वनेन च । नराणां पदशब्देन कम्पतीव च मेदिनी । २९४०
ततः शुद्धान्तमासाद्य जानुभ्यां भूतले स्थितः । शिरसा वन्दनीयन्तमभिवाद्य जनेश्वरं ।
कुण्डली बद्धनिस्त्रिंशः सन्नद्धकवचो युवा । अभिप्रणम्य शिरसा द्वाःस्थो धर्म्मात्मजाय वै ।
न्यवेदयद्धृषीकेशमुपयातं महात्मने । सोऽब्रवीत्पुरुषव्याघ्रः स्वागतेनैव माधवं ।
अर्घ्यञ्चैवासनं चास्मै दीयतां परमार्चितं । ततः प्रवेश्य वार्ष्णेयमुपवेश्य वरासने ।
पूजयामास विधिवद्धर्म्मराजो युधिष्ठिरः । २९४५
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि प्रतिज्ञापर्व्वणि युधिष्ठिरसज्ज्यायां द्व्यशीतोऽध्यायः ॥ ८२ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा प्रतिनन्द्य जनार्द्दनं । उवाच परमप्रीतः कौन्तेयो देवकीसुतं ।
सुखेन रजनी व्युष्टा कच्चित्ते मधुसूदन । कच्चिज्ज्ञानानि सर्व्वाणि प्रसन्नानि तवाच्युत ।
वासुदेवोऽपि तद्युक्तं पर्य्यपृच्छद्युधिष्ठिरं । ततश्च प्रकृतीः चक्रे न्यवेदयदुपस्थिताः ।
अनुज्ञातश्च राज्ञा स प्रावेशयत तं जनं । विराटं भीमसेनञ्च धृष्टद्युम्नं च सात्यकिं ।
चेदिपं धृष्टकेतुञ्च द्रुपदञ्च महारथं । शिखण्डिनं यमौ चैव चेकितानं सकैकयं । २९५०
युयुत्सुञ्चैव कौरव्यं पाञ्चाल्यं चोत्तमौजसं । युधामन्युं सुबाहुञ्च द्रौपदेयांश्च सर्व्वशः ।
एते चान्ये च बहवः क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभं । उपतस्थुर्महात्मानं विविशुश्चासने शुभे ।
एकस्मिन्नासने वीरावुपविष्टौ महाबलौ । कृष्णश्च युयुधानश्च महात्मानौ महाद्युती ।
ततो युधिष्ठिरस्तेषां शृण्वतां मधुसूदनं । अब्रवीत्पुण्डरीकाक्षं संभाष्य मधुरं वचः ।
एकं त्वां वयमाश्रित्य सहस्राक्षमिवामराः । प्रार्थयामो जयं युद्धे शाश्वतानि सुखानि च । २९५५
त्वं हि राज्यविनाशञ्च द्विषद्भिश्च निराकृतां । क्लेशांश्च विविधान् कृष्ण सर्व्वांस्तानपि वेद नः ।
त्वयि सर्व्वेश सर्व्वेषामस्माकं भक्तवत्सल । सुखमायत्तमत्यर्थं यात्रा च मधुसूदन ।
स तथा कुरु वार्ष्णेय यथा त्वयि मनो मम । अर्ज्जुनस्य यथा सत्या प्रतिज्ञा स्याच्चिकीर्षिता ।
स भवांस्तारयत्वस्माद्दुःखामर्षमहार्णवात् । पारन्तितीर्षतामद्य सेतो नो भव माधव ।
न हि तत्कुरुते सङ्घे रथी रिपुवधोद्यतः । यथा वै कुरुते कृष्ण सारथिर्यत्रमास्थितः । २९६०
यथैव सर्व्वास्वापत्सु पासि कृष्णोन् जनार्द्दन । तथैवास्मान्महाबाहो दुर्जिनात्त्रातुमर्हसि ।
त्वमगाधेऽप्लवे मग्नान् पाण्डवान् कुरुसागरे । समुद्धर प्लवो भूत्वा शङ्खचक्रगदाधर ।
नमस्ते देवदेवेश सनातन विशातन । विष्णो जिष्णो हरे कृष्ण वैकुण्ठ पुरुषोत्तम ।
नारदस्त्वां समाचख्यौ पुराणमृषिसत्तमं । वरदं शार्ङ्गिणं श्रेष्ठं तत्सत्यं कुरु माधव ।
इत्युक्तः पुण्डरीकाक्षो धर्म्मराजेन संसदि । तोयमेघस्वनो वाग्मी प्रत्युवाच युधिष्ठिरं । २९६५
॥ कृष्ण उवाच ॥ सामरेष्वपि लोकेषु सर्व्वेषु न तथाविधः । शरासनधरः कश्चिद्यथा पार्थो धनञ्जयः ।